

RESOLUCIÓ DE LA SINDICATURA DE GREUGES

QUEIXA RELATIVA AL DRET AL DESCANS I EL DRET A UNA BONA ADMINISTRACIÓ (CONTAMINACIÓ ACÚSTICA)

ANTECEDENTS

Descripció dels fets objecte de la queixa

En data 14 de juliol de 2023, el ciutadà va presentar una queixa en aquesta Sindicatura en què exposava les molèsties que cada any pateix per la realització de l'activitat musical denominada Festigàbal a l'espai exterior de la Sedeta.

Posteriorment, en data 27 de juliol de 2023, va aportar una còpia de la reclamació presentada a l'Ajuntament, en la qual demanava:

- *Que es dugui a terme l'activitat en un altre lloc que estigui insonoritzat.*
- *Que es finalitzi l'activitat a la mitjanit, com a màxim.*
- *Que s'assumeixin les seves despeses d'allotjament en hotel durant les nits del festival.*

El festival s'havia de dur a terme els dies 18 i 19 d'agost de 2023.

Actuacions fetes

Admesa a tràmit la queixa, la Sindicatura va iniciar la instrucció de l'expedient. Va estudiar els fets i la legislació aplicable, amb la finalitat de valorar si s'havien aplicat els **principis de bona administració** per a la salvaguarda dels drets fonamentals a la ciutat.

Després d'examinar el contingut de la queixa i la documentació aportada per la persona interessada, es va considerar convenient dirigir-se al **Districte de Gràcia** per tal de conèixer les intervencions fetes en relació amb la queixa presentada.

El dia 1 d'agost de 2023 es va sol·licitar a aquest organisme la informació necessària per a l'estudi de la queixa.

Resposta dels òrgans afectats

El dia 19 de desembre de 2023 aquesta Sindicatura va rebre la informació sol·licitada. L'escrit exposa les respostes donades al ciutadà.

CONSIDERACIONS

1. Retard en la informació

L'Ajuntament ha trigat **més de quatre mesos** a facilitar a la Sindicatura de Greuges de Barcelona la informació que es va sol·licitar per resoldre la queixa. Aquest termini supera amb escreix el que pot considerar-se un temps raonable, d'acord amb els principis d'eficiència i bona administració amb què han de regir-se els serveis municipals. Així mateix, **incompleix el deure de col·laboració** establert per l'article 3.7 de la normativa reguladora de la institució de la Sindicatura de Greuges de Barcelona (aprovada per la Comissió de Govern en sessió del 19 de gener de 2005).

D'acord amb aquests fets, **es recorda al Districte de Gràcia** l'obligació de col·laborar amb aquesta Sindicatura per tal que pugui desenvolupar adequadament la seva tasca de supervisió dels serveis municipals i alhora vetllar pels drets de la ciutadania.

2. Resposta municipal a la reclamació presentada

El ciutadà havia presentat la primera reclamació (relacionada amb el festival anunciat per als dies 18 i 19 d'agost de 2023 a l'espai exterior de la Sedeta) a través de la bústia ciutadana. Va efectuar-la en data 12 de juliol de 2023. Tot i que en data 11 d'agost de 2023 se li va enviar una primera comunicació on li feien saber que s'estava treballant amb la resolució de la seva queixa, no va ser fins al 17 d'agost de 2023 que se li va enviar la resposta. A la resposta l'informaven **que en data 14 d'agost de 2023 s'havia atorgat la llicència per dur a terme el festival a l'emplaçament denunciat**.

És a dir, l'interessat va rebre la resposta un dia abans de la realització del festival i passat més d'un mes des de la presentació de la reclamació.

Recordem que la gestió de les queixes i reclamacions ciutadanes es regeix pel Decret d'Alcaldia S1/D/2017-2348, pel qual es regula el sistema informàtic per a la gestió de comunicacions dels ciutadans, d'incidències, reclamacions, queixes, suggeriments, peticions de servei, consultes web i agraïments (IRIS). L'article 8 d'aquest decret estableix que, **amb la voluntat d'oferir un bon servei a la ciutadania, les respostes s'han de donar al més aviat possible i, com a màxim, en el termini de trenta dies des de l'entrada de la comunicació al sistema IRIS**.

En aquest cas, resulta evident que es va excedir el termini establert per respondre la reclamació, **però, a banda d'això, no se li va oferir una resposta a les qüestions plantejades en el seu escrit de queixa**. L'interessat no demanava conèixer quina era la llicència o autorització de l'esdeveniment, sinó que demanava que l'esdeveniment s'autoritzés en un altre emplaçament menys molest o que se'n limités l'horari fins a la

mitjanit, ja que en les edicions anteriors havia patit molèsties fins a altes hores de la matinada.

En aquest punt volem subratllar que hi ha principis bàsics de funcionament, com ara l'eficàcia i l'eficiència, així com el **principi de servei a la ciutadania**, que incideixen clarament en la percepció de la bona administració que recull l'article 41 de la Carta europea dels drets fonamentals com a principi rector de l'actuació de les administracions públiques.

Així mateix, el Codi ètic i de conducta de l'Ajuntament de Barcelona estableix com un dels valors de bona governança la implantació d'**una administració receptiva i accessible a les peticions de les persones**. Per tant, els responsables municipals tenen el deure d'implantar les directrius necessàries perquè l'actuació del consistori s'ajusti a aquests principis.

3. El dret al descans vs. el dret a l'oci de la ciutadania

La Sindicatura de Greuges és conscient de les molèsties que poden provocar les celebracions lúdiques o els concerts a l'espai públic. Val a dir que l'ús de la via pública amb motiu de festes majors o festes populars és una pràctica habitual als municipis. Tanmateix, es tracta de fer possible, sempre que es pugui, la conciliació entre el dret a gaudir de la festa a l'aire lliure i els drets a disposar d'unes condicions de vida saludables, així com que es respecti la intimitat a l'interior dels habitatges.

Recordem que la prevenció i la vigilància per evitar, prevenir o reduir, amb caràcter prioritari, els efectes nocius (les molèsties incloses) i els danys que es puguin derivar per a la salut humana o el medi ambient de l'exposició al soroll ambiental són aspectes recollits àmpliament en la normativa mediambiental.

Així mateix, el Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH), en la seva argumentació, posa en evidència la importància que les immissions sonores tenen en la vida de les persones, i afirma que el soroll, en la societat actual, pot arribar a representar una font permanent de pertorbació de la qualitat de vida de les persones. El TEDH també ha afirmat reiteradament que **els drets humans i les llibertats fonamentals que les autoritats han de protegir han de ser efectius i han de prevaldre**.

En aquest sentit, la Carta de drets i deures de Barcelona estableix que totes les persones tenen dret que la seva vida privada, personal i familiar sigui respectada, i a gaudir de la tranquil·litat dins la ciutat, tolerant només les immissions innòcues o emparades en l'interès general. La carta disposa que **correspon a l'Ajuntament controlar tota mena d'emissions perjudicials per a la salut** (art. 13 i 31).

En aquest sentit, l'article 8 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol, de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives, regula i reconeix el dret del veïnat i altres parts interessades a les quals pugui afectar la realització d'aquestes activitats. Al seu torn, l'article 42 d'aquesta llei regula les activitats extraordinàries —que són les que poden organitzar entitats socials o culturals o els ajuntaments—, i estipula que es poden fer tant a la via pública com en instal·lacions públiques o privades a l'aire lliure.

D'altra banda, l'article 112 del Decret 112/2020, de 31 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament que desplega la llei anterior, estableix que les activitats de caràcter extraordinari, com és el cas que ens ocupa, es poden celebrar quan es trobin en algun dels supòsits següents:

- a) **Se celebrin amb motiu de festes i revetlles populars o de festivals o certàmens que tinguin una àmplia participació de la població afectada directament.**
- b) Se celebrin en dates o vigílies festives, dins d'horaris en què el seu impacte sigui admissible per als usos socials majoritaris.
- c) Se celebrin en indrets situats a la distància necessària dels nuclis habitats, de manera que no causin molèsties perceptibles a la gent que hi viu.

En el cas objecte de supervisió, l'activitat que es va fer disposava de la preceptiva llicència municipal, tal com es va informar. A la llicència, a més d'establir-se l'horari de durada de l'activitat, s'havia de condicionar el seu funcionament perquè respectés els nivells màxims acústics establerts.

En aquest punt convé fer una reflexió: si bé és cert que a les ciutats hem de poder viure d'una manera confortable, no ho és menys que **les dinàmiques d'ús de l'espai públic poden confrontar els interessos de la ciutadania**. Amb això, volem dir que tan legítim és voler gaudir de les festes i celebracions al carrer com voler descansar al mateix domicili sense patir el soroll que provoquen aquests esdeveniments.

Aquestes dinàmiques d'ús de l'espai públic impliquen que l'Administració ha d'esmerçar els seus esforços a fer compatible el dret al descans amb la realització d'aquests esdeveniments, a fi d'aconseguir una ponderació adequada del dret al descans i el dret a l'oci de la ciutadania.

Per tant, cal vetllar pel fet que es compleixin els índexs permesos d'immissió acústica, fer un control estricte dels horaris autoritzats i **valorar la possibilitat de fer canvis periòdics d'ubicació de la celebració d'aquest tipus d'esdeveniments**.

En el cas que ens ocupa, considerem que el Districte no s'ha esmerçat suficientment per fer compatible el benestar de la persona promotora de la queixa amb el foment de les festes populars. No s'ha fet una atenció adequada al ciutadà de la queixa ni s'ha treballat paral·lelament per reduir al màxim els eventuais efectes que la celebració d'aquest festival, autoritzat degudament, li hagi pogut ocasionar. No podem oblidar que ja s'havia queixat en les edicions anteriors del festival i que no ens consta que els

responsables municipals hagin procurat fer conviure pacíficament els diversos interessos de la ciutadania.

El principi de **bona administració** i l'eficàcia dels serveis públics es recullen a l'article 41 de la Carta de drets fonamentals de la Unió Europea, als articles 9.3 i 103 de la Constitució espanyola, i a l'article 3 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, del règim jurídic del sector públic administratiu comú. Aquests drets impliquen disposar d'una administració que presti el màxim nombre de serveis amb els millors estàndards de qualitat i respecti alhora els drets i els interessos legítims de la ciutadania, i que sigui capaç de resoldre els problemes d'una manera àgil i eficaç.

Així mateix, la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat, aprovada l'any 2000, esmenta, a l'article XXIII, amb referència a l'eficàcia dels serveis públics com a indicatiu d'una bona administració, que les autoritats locals han de garantir l'eficàcia dels serveis públics i la seva adaptació a les necessitats de les persones usuàries.

DECISIÓ

D'acord amb el que disposen l'article 143 de la Carta municipal de Barcelona i el reglament que regula la Sindicatura de Greuges de Barcelona, aquesta institució té com a missió valorar si s'ha produït un greuge. Considerats els fets i les normes aplicables, conclou que, en aquest cas, **l'actuació del Districte de Gràcia no ha estat adequada quant a la resposta facilitada a l'interessat.**

Per tot el que s'ha exposat, aquesta Sindicatura emet la decisió següent:

- **Recomanar al Districte de Gràcia** que dugui a terme les actuacions necessàries per aconseguir una conciliació satisfactòria entre els diferents drets presents: el dret al descans i el dret a l'oci de la ciutadania.

Aquesta resolució es comunicarà a l'òrgan municipal competent, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari i s'informarà la persona interessada del seu contingut.